

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Felicis Nolani, Confessoris, quam S. Paulinus, eiusdem ciuitatis episcopus, carmine scripsit. Ex quo, Venerabilis Beda, soluta oratione eiusdem acta ac miracula descripsit; quæ extant apud ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

spondit, se cunctis eum doloribus illico soluturum, si modo Agnem filiam suam accedere pateretur. Illo pro dolore annuente, venit virguncula baptismatis gratiam flagitans. Quam ut Potitus gaudens impartiuit, virginemque multis hortamentis ad spiritalem lucem roborauit, Imperator nouo furore in martyrem irruens, lingua priuari, priuarumque in loco Milianus dicto, capite truncari iussit. Tenent monumenta, martyrem lingua spoliatum, ad extremum vite spiritum, clarissima voce, in Dei confessione & laude perstitisse.

Filia Antonini à Potito baptizatur.

Capite truncatur Potitus.

VITA S. FELICIS NOLANI, CON-

fessus, quam S. Paulinus, eiusdem ciuitatis episcopus, carmine scripsit. Ex quo, Venerabilis Beda, soluta oratione eiusdem acta ac miracula descripsit; quæ extant apud Surium.

vide Cæf. Baro in Notat. marty. Rom.

FELIX, Nola Campaniæ oriundus, patrem habuit natione Syrum, nomine Hermiam, qui ex Oriente Nolam commigrans, fixa ibi dem sedo, vitam spectata probitate exegit. Præter Felicem verò, fuit ei & alius filius, eiusdem cum patre nominis, sagaci ingenio & honorum diuitiarumque ad modum cupido. Cuius à moribus Felix vehementer abhorrens, amplissimas opes spernere, honores contemnere, sui contemptu gaudere, paupertatis amore & frequenti orationis studio maxime delectari. Hinc diuino cultui consecratus, Lectoris primum & Exorcistæ officium tanta virtutis opinione administrare, vt ad sacerdotij dignitatem euectus fuerit. Ea tempestate virtus Ecclesiæ graui persecutionis tempestate

14. Ianuarij. Patria & parentes.

Fit Presbyter.

**Persecutio
in ecclesia.**

**Maximus
Nola epif-
copus.**

**Felix com-
prehenditur
& carceri
mācipatur.**

**Maximi e-
piscopi af-
flictio.**

**S. Felix an-
geli mini-
stero è car-
cere libera-
tur.**

**B. Maximū
morti pro-
pinquātem
fouet in de-
serto S. Fe-
lix.**

exercebatur; quod columnæ & capita fidei
vincula & necem ferè inquirebantur. Cum
Nolam vsque populabunda tyrannis vagaretur
vt illius vrbs antistitem, nomine Maximū
pietate, doctrina & ætate venerabilem ablo-
ret, eo non inuento, S. Felicem ad gregis cura-
diam ab episcopo relictum, furibunda inuadit.
primū quidem constantia illius blanditijs
tata, inde minis. Sed vt iusque contemptorem
ctoremque, scelerati, in tenebricosum trusere-
cerem, graui vinculorum pondere oneratum.
ne qua strenuo bellatori requies daretur. Ar-
in pauimento testarum fragmentis, neruis pet-
arctauerunt.

Porro antistes in montium latibus pro
rum salute in oratione & lachrymis perurgit.
dira fame ac frigore cruciabatur, vt mortem
ximi beneficij loco inuocaret. Perstabat nihil
minus in tribulationibus inuictus, quem pro
bonitate misericors non despexit. Nam nobis
concupia, angelus Domini mirabili luce con-
cans, Felici in carcere apparens, vincula excutit
liberumque vna secum abire iussum, ad fo-
dum antistitem in desertum dimisit. Felix mi-
culi magnitudine & beneficio alacrior, perre-
ocys, peragransque, viarum incertus, varia
yalta eremi loca, tandem virum sanctum mon-
affinem inuenit. Gelida membra & longa inedia
exhausta supremū egrè trahebant spiritū, cum Fe-
lix crebro oris sui anhelitu, abditū calorem susci-
tare conatur. Cumque frustra in re deplorata la-
boraret, quod reliquum erat, ad caelestem contu-
git opem: atque preces inter & lachrymas, depre-
dentem in sentibus vidit vnam, cuius succu-
lutari moribundi fauces refrigerata fuere.

Sphlarum dein suis humeris Felix languentem
domoni portavit, nec minori industria à grassan-
tium furore infidelium, quam ab aduersa valetu-
dine preseruauit. Reddita uero Ecclesie tran-
quillitate B. antistes è latebris prodicens, prostra-
tos adhuc timore suorum animos, uerbo exhorta-
tionis erexit, solidauitque contra tempestatem
imminentem, Nec enim procella persecutionis ita
deseruerat ut non paulò post multò grauius ex-
urgere. Querebatur ad necem Felix nota uir-
tute ac fide sacerdos, qui èd forte momento plebi
cõcionabatur. Igitur concionantem strictis certa-
tim petunt mucronibus; sed propinquantes densa
celitus inuoluit caligo: prorsus ut notum anteà, mi-
nimè agnoscerent. Undè furore & amentia ebrij
Felicem inelamant ipsumq; Felicem infelices de
Felicem interrogant; Felix uero se nescire Felicem,
hanc ineptè respondit, nemo enim seipsum facie
nouit. Illi uero uagabundi, obuios quosq; de Feli-
ce percunctabantur; quibus cum vnus diceret, se
rectè ad hominem perduciturum, concito gra-
du præsentem Felicem est insecutus, sed minimè
cõsecutus. Felix enim in locum quendam uetustate
collapsum, & muri tantum semiruri fragmine
sepum secessit. Antè uero quam scelerati larro-
nes appropinquarent, fortè aranea in ipso limi-
ne confestim telas suas contextuit; expansoque re-
ti. larunculos eam in mentem impulit, ut crede-
rent hominem èd minimè penetrasse, ubi tam se-
cure araneæ agerent. Itaq; presso gradu, inducto-
rè suò, à quo se delusos exultimabant uindictæ cu-
piditate exarserunt. Ita B. Felix muro aranearum cõ-
tra hostiles impetus fuit defensus. Undè pulchrè
ac uerè cecinit S. Paulinus. Cui Christus adest, ara-
nea murus fiet; Cui uero abest, murus aranea fiet.

Recrudeſci
persecutio,

Seruatur di-
gnitas à
pece Felix.

Dictum S.
Paulini.

P 5 Hosti-

Hostibus igitur hac Dei prouidentia delin-
 sanctus secessit in locum inter ipsa ædificiorum
 tecta secretiorem; ubi solitarius toto semestri

Vinit Soli-
 tarius toto
 Semestri S.
 Felix.

Deo egit; q̄ miro etiã & inquitato eũ modo pau-
 Nã matrona quãdã rarã pietatis, toto illo tẽpore
 ignara cibos ei ministravit, facta .n. in excen-
 tris ad Cõfessoris habitaculũ excurrerebat, &

Pascitur mi-
 rabiliter.

limẽta deponerebat, quib. securẽ vir diuinus vesti-
 batur. Verũ cisterna potũ p̄bebat. Expleto autẽ
 temporis curriculo, cęlesti monitus oraculo
 publicũ prodijt, p̄stratã multorũ fidẽ salutari-
 pestatis, verbo & exẽplo erecturus. Demortua
 terim antistiti, plebs vniuersa Felicẽ in dignitate

Petit in
 Episcopũ.
 sed recusat.

succedere voluit. Concurrẽt in eũ vota omnia
 sed ipse calme dignitatis subterfugiẽs, honore
 Quintũ detulit: sibi onus docẽdi reseruauit. At-
 bat. n. miro sanẽ eũ humilitatis, tũ pauperũ in
 dio, ita vt paternã hẽreditatẽ sanẽ opulentã per
 cutionis tẽpore ad iniquos hẽredes translatã
 quã recuperare, immõ ne ad mentẽ quidẽ adu-
 tere voluerit. Affines enim & amicos importu-
 monitis ac precib. instantes, atque vrgentes, in
 locupletem hẽreditatem, eamque paternã con-
 temneret, respondisse fertur.

Cõtemptus
 diuitiarum.

Absit vt res terrenas, quas cęlestium bonorum
 contemplatione semel contempsit, quasi hac
 nus sufficiant, vlla ratione reposcam; quin potius
 pauper spiritu sequar̄ IESVM, quõd opulenti-
 regni cęlorum dona percipiam; nec diffide-
 dum, quin ille, qui me & vinculis, tenebris
 diri carceris eripuit, & ab hominibus secreta
 tanto tempore pavit, etiam cætero vitæ spa-
 iactantem in eum cogitatum suum enutriet. In
 animo beatus Confessor abundẽ in Christo
 ves, tria tantum iugera ruris modici, eaque

Amator vo-
 luntariæ pa-
 upertatis.

Amator voluntariæ paupertatis.

ducta hortulūque vnum proprii iuris, vnde vi-
 ueret habuit. Sed & vtraque, ne vno quidem famu-
 lulo aditus, propria manu coluit; fructum au-
 tem lux messis aditum cum pauperibus semper
 communicauit. Eandem autem & in habitu parsi-
 moniam vir beatissimus sectabatut, ita vt simplici
 tantum vestimento, & quod nunquam vel sibi suf-
 ficeret, esset contentus; si quid verò superesset, pau-
 peribus erogabat; & si forte aliunde contingeret,
 vt gementum haberet vestimentum, mox nudum
 meliore resouebat.

Vestitus eius

Tali ergo pietate vir, & nomine & merito Fe-
 lix, plenus dierum & bonorum operum defun-
 ctus est, & ad aeternā gloriam angelorum ministe-
 rio translatus, cuius eximia sanctitas, tot tantisque
 miraculorum signis atque prodigijs toti mundo
 enotuit, vt ea nemo quantisuis eloquentiæ viribus
 pollens, pro dignitate vel minima explicare pos-
 set. Erat ibi quidam rusticus pauper rebus, sed fide
 integer, qui angustam pauperiem duorum solum-
 modo bouum possessione sustentabat; quos cum
 multa inops cura deligeret atque seruaret: quadā
 nocte furto ablatos perdidit. At mane factū cum
 miseriam suam intellexisset, & ab omni spe in-
 uentionis deiectus esset, rapido cursu Ecclesiam
 sancti Felicis petijt, ibidemque ante fores sacræ
 domus prostratus fixo in terrā vultu, Felicem vt
 sibi boues perditos redderet, obsecrauit, testatus
 multis cum lachrymis, se inde, nisi boues recipe-
 ret, non recessurum. Quod cum toto die, voce
 quidem rustica, sed mente fidelissima fecisset, su-
 perueniente vespera, sacris propulsatus ab ædi-
 bus, totamque noctem continuus in lamentis
 duxit peruigilem. Cumque hoc modo, nocte
 concubia, excitante se suo dolore ac paupertate
 per-

Miraculū
 post obitum
 illius.

peruigil iaceret, contigit (dictu mirum) subito ad eius ostium venire, reditumque uolenti & importuno pulsū significare. At ille more correptus, nō iam boves suos, sed fugiens adesse credens, fores referare pertimuit: nec illi mugitu suo se esse demonstrare. Tunc homo incredibili gaudio exiliens occurrit, uolensque bobus, primo mane redditori suo debentem rependere gratias festinauit, assumptisque bobus ad ecclesiam S. Felicis, omnibus illorum beneficiis, beneficia quæ à sancto percepta letabundus narrauit. Et quia assiduo ploratorum aciem non minimum læserat, huiusmodi detrimenti solatium à beato Felice querere cepit, sicque duplici cælestis gratiæ munere eius domum redijt.

Vix credi potest (superat enim humanum) quot Deus per S. Felicem sit miraculatus; adeo enim increbuit fama virtutum eius, ut ab extremis orbis finibus ad sacrum eius sepulchrum fideles supplices aduentarent. Obdij hoc ipsum sanctus Augustinus Epistola 137. quod de eodem agit lib. de cura agenda pro mortuis cap. 16. Itemque sanctus Damasus in carta quod de eo scripsit, vota persoluens hæc præcetera:

*Qui ad te sollicitè venientibus omnia prestat,
Nec quenuquam pateris tristem repedere viam,
Te duce seruatus, mortis quod vincula rupit.*

Erat & Romæ celebris solennitas S. Felicis Confessoris, in cuius die natali in eius Basilica S. Gregorius Papa habuit homiliam 13. in Evangelio scribit etiam de eo Gregorius Turonensis lib. 10. gloria mart. cap. 104.